

ŞEYTAN SALINCAĞI

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 03.11.2013 tarihli (216.)Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.
Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Aziz kardeşlerim,

Hastalık insan kaderidir. İnsan elini, gözünü, organlarını ne kadar kendisine ait kabul ediyorsa, akli varsa hastalığı da kendisine ait gerçeklerden biri olarak kabul etmek zorundadır. Yoksa hastalık, kendinden daha çok dert olur. Hastalığı kabullenmemek de bir verem çeşididir, öldürücü hastalıktır. Allah'ın yarattığı melekler dâhil, bütün mahlûkatı içerisinde en çok sevdiği Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'dir. Bunu hepimiz biliyoruz. Başta hastalık olmak üzere bütün sıkıntıları peygamberine tattırdı. Hastalıktan kıvranarak öldü. Hatta "Normal bir insanın iki katı kadar sıkıntı çekiyorum." dedi. Normal bir insan olmadığı için hastalığı da normal olmadı. Kanser de bu sözüme dâhil, hastalık kaderdir, insanın ürünüdür. Nasıl insan elinden, gözünden, ayağından 'benim organlarım' diye söz ediyorsa hastalık da benimdir demek zorundadır. Peşinden koşup illa hasta olmak için değil. Gelirse hazırlıklı yakalanmak için. İnsanın kendisini ebedi sıhhat içinde zannetmesi akılsızlıktır. Ebedi sıhhat melekler için vardır. Çünkü melekler yemiyorlar, içmiyorlar, uyumuyorlar. İnsan yiyor, içiyor, yediği her şey de derdidir insanın. İnsanın en büyük sıkıntısı midesidir, midesine koyduğu şeylerdir. Biz mü'min olarak sağlık politikamızı şu şekilde belirleriz:

Bir, Rabb'imizden afiyet dileriz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz amcası Abbas'a bir yeğen tatlılığıyla hitap edip "Amcacığım, Allah'tan afiyet iste, afiyetten güzeli yok." buyurmuş. Afiyet, dertsizlik demektir. Başta hastalık da olmak üzere insanı bunaltan her şey afiyetsizliktir. Yemek yedikten sonra 'Afiyet olsun.' diyoruz. Yani dert olmasın demek istiyoruz. Afiyet sünnetteki bir kelimedir. Dolayısıyla anlamını sünnetten çıkarmamız lazım. Afiyet olsun, yani bu yemek sana dert olmasın demektir. Meyve suyu ikram ettiğimiz kardeşimize teşekkür ettikten sonra o, "Afiyet olsun." diyoruz. Yani verdiğim şey sana dert olmasın, diyoruz. Çünkü bir bardak meyve suyu verip, adamı bir sene hastanede tutacak iş yapmış olabilirsin. Bir bardak meyve suyu, bir dilim kek insanın hayatını bitirebiliyor.

Dert küpüyüz. Bu dert küpümüzün içindeki sirkelerden biri de hastalıktır. Hastalık bizimdir, bizimledir. Politikamız nedir bizim? Allah'tan afiyet dileriz. Vermesin hastalık dileriz. Sıhhat dileriz. Sıhhatli müminin daha iyi olacağını düşünürüz ama eğer Allah'tan bir dert gelirse, "Peygamberine de vermişti zaten." deriz. Ondan da kıymetli değiliz ya diye düşünürüz. O bile onca sıkıntılara katlanarak bu fani dünyada yaşayıp gittikten sonra biz hastanenin yanı başında ev satın almış olsak bile hastalık kaderimizdir. Dileriz afiyette olalım. Derdimiz olmasın, yaramız, beremiz olmasın dileriz. Olursa Rabbimize karşı edebimizi koruruz.

İkinci politikamız, politikamızın ikinci maddesi, gelirse hastalık onu savsaklamayız. Hastalık hastası da olmayız, hastalığı savsaklamayız da. Bakarız bakarız, demeyiz. Hemen bakarız. Evhamlaşmayız, sorun etmeyiz. "En ağır hastalığı da küçük bir baş ağrısını da Allah verdi, şifasını da dilerse verir." deriz. Böyle iman ederiz. Buna iman ederiz. Yani "Bu hastalık çok ağır, ölümcül!" Diyebilir misin ki Allah'ın gücü buna şifa vermeye yetmiyor? Böyle mi demek istiyorsun? Hayır. Hastanede yoğun bakımda cihazları çekelim mi diye doktorlar düşünürken bile, son saniyemizde yirmi senelik ömrümüz daha olacağını hesap edebiliriz. Böyle müminiz biz elhamdülillah. Bunun için bir kural olarak yandan bir mesele diye hatırlatayım. Son yoğun bakımda hastaya takılan cihazları çektirmek caiz değildir. Yok, şurası soğudu, burası soğudu. Son dakikaya kadar beklesin. Dirilir mi,

düzelir mi, ayağa kalkar mı? Ölü bile dirilir ve dirilecek Allah'ın izniyle. Çürümüş kemikler dirilecek de hala içinde damarlarında kan dolaşan, ciğeri duran bir adamı niye diriltmesin Allah! Böyle iman ediyoruz biz. Sağlık politikamız bu bizim. Ve hiçbir şekilde bir zavallı ve benden daha hasta olan belki de doktordan bilmeyiz bulduğumuz güzelliği. "Allah, doktor isimli kuluna iyileştirtti." deriz. Yapan eden Allah'tır. Zil zurna cahilce Allah hasta etti, doktor iyi etti demeye gelecek batıl sözler kullanmayız. Hastalık politikamız.

Hastalıkta doktorumuz bizi ciddiye aldıysa, uzman ehil bir doktorsa onun sözünü İmam-ı Azâm'ın içtihatları gibi ciddiye alırız. Bu da üçüncü politikamızdır. Doktor "Aç karnına iki tane alacaksın bu ilaçtan." dediği zaman bir simit yiyip almayız o ilacı. Nasıl İmam-ı Azâm rahmetullahi aleyh bunu abdestten önce böyle yapacaksın dediğini abdestten sonra yapsam olmaz mı diye karşı çıkmıyoruz. O uzmanlık alanının İmam-ı Azâm'ı da odur. Yemekten önce dediye yemekten önce, yemekten sonra dediye yemekten sonra. Yalnız, nasıl imamı Azamı put edinip Resûlullah bile dese biz "İmamı Azâm'ı bırakıp gitmeyiz." -haşa- demiyoruz? Bakıyoruz ki Ebu Yusuf talebesi biraz daha farklı söylüyor, Ebu Yusuf'un dediğiyle hareket ediyoruz. Bunu dinimizle ilgili bir mesele de yapabiliyoruz. Aynı şekilde doktorumuzun reçetesi, bir hafta sonra düzelecek dediği şey bir hafta sonra düzelmediyse başka bir doktora gidebiliriz. Bir İmam-ı Azâm'ı bırakıp Ebu Yusuf'a gittik de Doktor Ahmet'i bırakıp, Doktor Mehmet'e niye gitmeyelim? Doktorumuz bir put değil ama inkâr edeceğimiz bir nimet de değil. Orta bir yere oturturuz, sağlık politikamız.

Bir hastalığın doktorun tembih ettiği on gün on beş gün içinde düzelmesi diye bir vat yoktur. Bir ömür bir hastalıkla yaşamaya hazırız biz. Doktor bize on gün reçete vaatte bulunursa beklenti içinde oluruz. Olmazsa doktor vermedi ki bu hastalığı geri alsın, devam ederiz. Düşüncemiz bu olur. Eğer hastalığımız üç günde iyileşirse secdeye kapanır şükrederiz. "Elhamdülillah Rabbim!" deriz. Afiyete kavuştuğumuz için tekrar şükranı nimet olarak Rabbimizi memnun edecek işler yaparız. İki rekât şükür namazı kılarız. İki fakiri doyururuz. Bir caminin halılarını süpürürüz. Bir şey yaparız. Allah bana sıhhat, afiyet verdi diye. Eğer hastalığım uzarsa veya uzun sürecek denirse, o zaman kendimi tıpkı teravi namazı uzun sürdü ama çok sevap kazanacağım diye teselli ettiğim gibi hastalığımda her dakikası benim için bir sevap olacağından oturup uzun sürecek, uzun tedavi edilecek, uzun gayret edeceğim ama çok sevap kazanacağım ha derim. "Filanca hasta bu hastalıktan üç buçuk ayda iyileşti ben de dört buçuk ayda iyileştim." diye bir sonuçla karşılaşırsam "Ama bir ay fazla günah erittim." derim. Şeytana kendimi mağlup ettirmem. İşte onun doktoru iyi rastladı. O filanca ottan samandan ilaç yaptı iyi oldu. Ona koca karı ilacı da yaptılar diye vesveseye kapılmam ama bir ay fazla günah erittim derim. Sağlık politikamız.

Dert istemeyiz, gelince dert, derde köle olmayız, mücadele ederiz. Gidince şükrederiz, gitmezse kıymet biliriz. Çünkü ben müminim, hiçbir şeyim boş değil. Başiboş değilim. Rabbim camide beni "kulum" diye karşıladı da hastalanınca boş verin bunu atın bunu çöpe mi dedi? Yoksa ben hastalıktan inledikçe Rabbimin rahmeti mi coşuyor? Batıl, yanlış asla dini boyutu olmayan bir tespit olarak diyorlar ki filanca adam kötü hastalıktan gitti. Hey gidi neler yaptı kim bilir? En kötü hastalıktan peygamberin gitti be adam! Sus! Bilmediğin işe karışma. Evet, şarapçıydı filancaydı. Kötü kıyafetli bir kadındı, doğru. Kim bilir Allah ona o hallerinden hala tövbe etmiyor diye baktı ki bu kulu tövbe etmeyecek verdi ona en ağır günahları, o da yatakta kıvrandıkça Rabb'ine sığındı, rabbi de affetti, sana ne? Sana ne! İşte böyle bir yerde Allah ile kulunun arasına girilmez. Ne giriyorsun Allah ile kul arasına? Belki de hiçbir hastalık yakalamadan turp gibi gelip turp gibi gidenler çok kötü gittiler. Hastalık politikamız budur, hastalıktan bile nimet çıkaran bir dinimiz var elhamdülillah.

Âişe anamız radiyallahu anha'nın rivayet ettiği bir hadisi şerifte Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki "müminin başına gelen dertler, hatta ayağına batan bir diken şuradan buradan dolayı başının ağrması –hadisi şerif söylüyorum- her biri günahlarının dökülmesi için sebeptir." buyuruyor. Bu, peygamber vaadidir sallallahu aleyhi ve sellem. Hastalığa karşı böyle bir politikamız var. Bu politikamız, imanımızdan kaynaklanıyor. Sosyal güvencemizden filan değil. Böyle iman ediyoruz biz. Hastalığı Allah'tan büyük görmeyiz. Geleni gitmez diye bir şey yok. "Benim Rabb'im dilerse bir balığın karnında yutulmuş olsam bile bana hayat verir!" diye iman ederiz. Çünkü ben, Yunus suresini Kur'an-ı Kerim'de zevk için okumuyorum ibret için okuyorum. Senelerce üstüm, başım, derim dökülecek kadar hasta olsam bile bir kere Rabb'im beni kurtar desem Eyüp'e verdiği şifayı Rabbim bana verir diye iman ediyorum. Bunu öğrenmek için Kur'an okudum zaten. Hem Eyüp aleyhisselamı, Yunus aleyhisselamı hatim hatim hatim okuyacaksınız hem de Allah'ın gördüğü, duyduğu bir dünyada bu hastalıktan kalkamaz bu, diyeceksin. Bu sözün altından kalkamazsın sen. O hastalıktan o kalkar da sen bu sözün altından kalkamazsın kıyamet günü. Ölülerini dirilten Allah'tır senin iman ettiğin Allah. Her bahar, kupkuru odun gibi ağaçları, çiçeklendirip önüne koyan Allah'ı görüp de bu hastalıktan dirilmez bu adam, diyemezsin. "E filancalar tıbbın verilerine göre bu hastalıktan geri gelen yokmuş." o tıbbın verisi. Allah'ın ne verdiğine bak sen bir de. Bu şekilde iman ediyoruz. Samimi bir ihlâslı bir düşünceyle böyle düşünüyoruz kardeşler, elhamdülillah. Bu bir iman seviyesidir. Bu seviyeye doğru koşuyoruz. Bunun için Kur'an dinleriz bunun için Resûlullah dinleriz sallallahu aleyhi ve sellem.

Değerli kardeşlerim,

Hastalık dünyasına girdiğimizde yüz, beş yüz, bin rakamından çok daha fazla hastalığın insanlığı kuşattığını görüyoruz. Bu hastalıkların iki ana bölüme ayrılması mümkündür. Birincisi; ciğeri çürümüş, verem olmuş. Parmağını çekiçle vurmuş kemiğini kırmış. Fiziksel yani elle tutulur bir nesne olarak mikroskobun altına konabilir hastalıklar var. Normalde hastalık da insanlık buna diyor. Çok eskiden beri de tıbbın iyileştirmek için hizmet ettiği hastalıklar genelde bunlardır. Bu yaşadığımız çağda çok daha farklı, elle tutulmaz, gözle görülmez, röntgeni çekilmez, MR'ı yapılmaz hastalıklar da çıktı. Bunlara yeniçağda yeni yeni isimler verildi. İşte ruhi hastalıklar, işte nörolojik hastalıklar. İsmi cismi önemli değil. Hastalıkları iki bölüme ayırmamız lazım. Fiziki hastalıklar yani işte kanser fiziki bir hastalıktır. Çünkü laboratuvarında kan kendisini ortaya koyuyor. İşte filan hücre bozulması var diyor. Dolayısıyla bu elle tutulur, ilaçla tedavi edilir bir hastalıktır. Ama bir de insanın bilhassa beyinden kaynaklanan hastalıkları vardır ki Allah ümmet-i Muhammed'i ve insanlığı muhafaza buyursun, tıp sadece uyuşturarak, geçiştirerek, oyalayarak bu hastalıklara müdahale edebiliyor. Eskiden bunların bir bölümüne yanlış bir şekilde cinnî hastalık denilirdi. Hatta cin kelimesi o kadar ürküttü ki insanları cin kelimesini bile telaffuz etmez, üç harfliler geldi diyorlar. Üç harfliler! Cin desen buradayım filan der tutar ensenden diye korkuyor. Biraz önce ne dedik? Yok, Allah'ın vermediğini verecek. Ne demek cin dersen gelirmiş! Gönderirse Allah gelir. Kanun bu! Üç harfliymiş.

Bir kısım cinlerden kaynaklanan hastalıklar doğrudur ama enflasyonu var denecek kadar abartılmıştır bunlar. Yani bakıyorsun adam hanımını aylarca dövmüş, etmiş, kadın sakatlanmış, kafasına tokat vurmuş kadının beyni gitmiş, cin çarptı. Senin elin çarptı kadının kafasına cin çarpmadı. Hazır bir cin. Bir de büyücü buldun mu iş düzelecek. Kabahat belli ya cincide, ya büyücüde. Böyle enseni uzattın mı da tokat vuran çok oluyor. "Seni okuyayım üfleyleyim, iyileştireyim." diye çıkan piyasaya çok oluyor bu sefer. Evet, bizim itikadımızda cin vardır. Kur'an'da suresi var kardeşim. Benim imanımın yüz on dördten bir tanesi cinlerdendir Cin suresi var Kur'an'ı Kerim'de. Cinlerin insanlarla

ilgili planları, projeleri olduğuna dair de bilgi var Kur'an'ı Kerim'de. Bir şeyler yapıp karıştırdıklarını söylüyor Kur'an'ı Kerim. Ama bu her banyoda düşüp kafasını duvara vurana cin çarpması anlamına gelmiyor. Her lamba söndükçe cin piyasaya çıkmaz. O kadar da değil. Var ama yer gök onlarla dolu değil. Yer gök Allah'ın mülkü. Cinler, şeytanlar bir denizin kenarındaki bir taşta yapışmış bir yosun kadar değiller kâinatta. Evet, cin var. Cinden tehlike var, ama mesela milyonda bir.

Benim bu ana kadar cinli diye karşıma getirilenlerden henüz üç tane gerçekten öyle olanını görmedim. Çünkü cinli vakıa anında anlaşılır. Çocuğu adam yerine koymamış, iki yaşından itibaren robot gibi yetiştirmiş çocuğu. Çocuk buluş çağına gelince "ya ben insan mıyım, yoksa babamın kölesi miyim?" diye tefekkür ederken hafif bir yaramazlık yapmış, cin çarptı. Onu on senedir baba çarpıyor, anası da köstek oluyor arkada. İki mengenenin arasında çocuk sıkışmış cinler günahını taşıyor. Yani cin var, yok diyende akıl yok. Cin var. Ama cin sabahleyin Ayetel Kürsi'yi okuyup hayata başlayan Müslümana zarar verecek bir güçte birisi değildir. Kur'an'sızların belasıdır cin. Besmele bilmeyenin belasıdır. Rabb'iyile yola çıkan Rabb'inin himayesindedir ona cin ne etsin? Bir.

Bir de kardeşler,

Özellikle bu fiziki boyutu olmadığını düşündüğümüz hastalıklardan maalesef bizim toplumumuzun neredeyse yüzde beşe yakınının yakalandığı bilhassa kadın dünyasında çok yaygın olan vesvese hastalığı vardır. Bu bir hastalıktır. Bu tam anlamıyla şeytan salıncağıdır. Şeytan ona oturtur hastayı, bir oraya sallar, bir buraya sallar. Bir lavaboya, bir oturma odasına, bir lavaboya, bir oturma odasına. Sallar durur onu ömrü öyle geçer. Bu yüzden ona "şeytan salıncağı" demek istiyorum. Vesvese bizim hastalık kategorimizdendir. Başta ne dedik? Hastalık kaderimizdir dedik. Vesvese de bu hastalık kategorisine giren sıkıntılarımızdan biridir. Ama şu ana kadar tıbbın elde ettiği gelişmeler vesveseyi kanser tedavi edebilir gibi edebilecekleri bir duruma getirmemiştir. Çünkü vesvesede oturup da beyinde şu bölüm bozulmuştur denecek bir şey esasen yok. Bazı iddialar var, filan sıvı azalıyor da o sıvı olmadığı için oluyor filan derken bunların hepsini gayret olarak değerlendiriyoruz. Yani tıp bir gayretler içerisinde. Psikiyatri uğraşüyor bir şeyler keşfetmeye çalışıyor ama vesvese tedavi edilebilir, pansuman yapılıncaya kanamanın durdurulabildiği bir hastalık gibi değildir kardeşler. Çünkü vesvese Kur'an'da var;

الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

"İnsanlara yüreğinden vesvese veren o şeytan" diyor Allah. Demek ki vesveseyle şeytanın bağlantısı var. Hadisi şeriflerde vesveseye karşı ikazlar var. Bu ümmetin peygamber aleyhisselamdan beri vesveseyle ilgili bir birikimi var, hurafesi var demiyorum birikimi var.

Dolayısıyla Kur'an'ımız, sünnetimiz, ümmetimizin geçmiş birikimi itibarıyla vesvese hastalığına baktığımızda vesvesenin şeytanla bağlantısı yüzde yüz bir hastalık olduğunu söylüyoruz. Burada kardeşler, şeytanla bağlantılı olmak beyinde bir eksiklik yok psikiyatrinin dediği gibi. Şeytan geldi, bir gece şırıngayla bunu bu adama soktu anlamında değil. Evet psikiyatrinin dediği gibi beyindeki filan filan sıvı eksikliğinden kaynaklanıyor denebilir. Böyle bir hastalık var. Şeytanın buradaki fonksiyonu ne? Salıncağa oturtmak. Salıncağa oturtuyor. Dolayısıyla ondan sonra da arkadan seni hep sallıyor gelip gidiyorsun çocuk gibi. Kırk yaşındasın üç yaşında bebek gibi parkta sallıyor seni. Gel git lavaboya, gel git, gel git anahtarı unuttun kapıda hırsız gelecek diyor, cebindeki anahtara rağmen bir daha kapıya gönderiyor. "Yo burada değil içeride unuttun" diyor, açıyor anahtarla içerideki anahtarı bulmaya çalışıyor. "Allah Allah bunu bak kapıda unuttun üstündeydin" diyor şimdi taktı hâlbuki.

Sallıyor beşikte sallıyor, salıncakta sallıyor şeytan. Esasen bu şeytanın eline düşmeseydi, belki de o sıvı eksikliğini hafif bir unutkanlık olarak mesela geçiştirecekti hayatının yüzde bir buçuğunu etkileyecekti. Biraz sonra sözünü edeceğimiz şeytanın kucağına kendisini atan tavır hatasından dolayı şeytan bunu salıncağına oturttu. Bu yüzde bir hayatını etkileyecek şeyi yüzde altmışlara çıkarttı, yüzde seksenlere çıkardı. "Karım beni öldürecek" diye polise ihbar etti. Ya nereden seni karını öldüreceğin nereden? "Eline bıçağı aldı" diyor, çağırıyor polis kadını eline bıçak aldın mı? "Aldım tabi" diyor. Niye aldın? "Domates kesecektim" diyor. "bu adam beni öldürecekti" diyor, "ya mutfakta domates kesecekti" diyor. O da camdan görmüş, eline bıçak aldı tamam beni öldürecek diye karakola kaçmış.

Vesvese şeytanın salıncakta salladığı bir hastalıktır. Bu sebeple de Kur'an'ımız şeytana karşı bizi ikaz ederken vesvesenin kaynağı olan hastalığın değil, vesvesenin kaynağı olan hastalık bünyede var zaten. Bir insan beyni milyon çeşit hastalık barındırıyor bunlar sinsi bir şekilde bir yerde bekliyorlar. Gidiyorsun soğukta gömlekle dolaşıyorsun işte bronşitini bozuyor oradaki mikrop ortaya çıkıyor. Bütün bu sebeple de aşı oluyoruz aşilar o mikroplar uyuşsun diye uyuşturucu olarak bekletiliyor orada. İnsanda vesvese hastalığı da kökünde var yaratıldığından dolayı. Yani titizlik vb. biraz sonra anlatacağımız gerekçelerle hastalığın kökü insanda var, ama mümin gerekli tedbirleri almayarak ya da sünnete uygun olmayan bir hayat tarzı yaşayarak hayatını sürdürünce şeytan fırsat buldukça onu salıncağına oturtuyor. Bir kere de oturdun mu Allah sana yardım etsin ondan sonra seni sallar. Çünkü sallanmak da güzel bir şey. Kim sallarsa sallasın, sallanıyorsun işte. Hep de böyle ileri geri gidiyor, rüzgâr yapıyor sallanırken ne güzel, ne güzel, ne güzel.

Kardeşler,

Vesvese hastalığına düşmüş insanların üç yaşında çocuğun yapmayacağı işleri yapmalarının nedeni budur. Ve genelde de insanların yirmili yaşlarında vesveseye yakalanmalarının nedeni budur. Çünkü şeytan reşit olduktan sonra yani hayatı kendi ellerine alıp yani evleneceksin, çoluk çocuğun olacak, iş gücün olacak, şu bu işe gireceksin, adam yerine konacaksın, olgun bir hanımefendi yerine konacaksın diye tam işe yarayacağı zaman bu mikrobu ortaya çıkarıyor. Bu nedenle de şeytanın buradaki fonksiyonunu gayet aktif gördüğümüz için de şeytana karşı tıbbın geliştirebileceği bir ilaç yoktur. Beyindeki sıvı eksiliği filan vesaireye karşı tıbbın ilacını alırız ama vesvese hastalığının ilacı Allah'a sığınmaktır. O da duadır, çünkü şeytan uyuz bir köpektir o köpeği sahibinden başkası bağlayamaz. Hoşt hoş demekle gitmez. Sahibi Allah'tır, insanın üstüne onu Allah salmıştır sığınırsan, "ya Rabb" dersin zincirle bağlattırır onu, kendin dalaşmaya çalışırsan üstün başın kan olur. Ne vesveseyle uğraşabilirsin ne de vesveseliyle uğraşabilirsin.

Vesveseyi arkadaşlar bir yere oturtmak istiyorum. Bu bir hastalık ama bu hastalığın gelişme sürecinde şeytan var. Dolayısıyla şeytana karşı da bizim herhangi bir dezenfekte ilacımız yoktur. Yani zehirli ilaç sıkarak filan sinek kaçırmak gibi şeytan kaçırılmaz. Şeytanı Allah dileyerek murat ederek üstümüze sürmüştür insan Allah'a sığınıp şeytandan korunmaktan başka hiçbir şekilde kendisini koruyamaz. Böyle inanıyoruz. Çünkü Kur'an ümmetiyiz biz. Elimizdeki kitap rehberimizdir. Kaynağımızdır o da bize böyle öğretiyor. Filanca vesveseden filanca ilaç sayesinde kurtulmuş. "Elhamdulillah" derim. Ama filanca ilaçla gençliğinin lezzetine alamayacak uyuşturulma yoluyla mı iki senedir hastalıktan kurtulmuş, altı yaşındaki berrak günlerine mi dönmüş onu bir tahlil edelim. Zaten en ağır hastayı bile hastanede uyutuyorlar böylece hastalığından kurtuluyor adam bağırp durmuyor. Tedaviden mi söz ediyoruz kurtulmaktan mı söz ediyoruz? Tedavi bir süreçtir. Vesvesede Allah'a sığınmak birinci çaredir.

Kardeşler,

Vesvese diyoruz ya hemen kadınlar banyoyu günde üç defa temizliyorlar, vesvese bu demektir zannediyoruz, hayır. Bu erkeğe de kadına da aynı anda bulaşıyor. Daha çok mü'min insan hastalığıdır. İnsanın imanı kuvvetlendikçe, iman kuvvetlendikçe vesvese oranı da artar. Neden? Çünkü fırın ısındıkça tepsiyi bakmak için elini tuttuğunda yanma oranının da artacak demektir. Fırın yeni yeni yüz dereceye çıktığında elinle bile tutabiliyorsun tepsiyi ama fırın iki yüz kusur derece olunca böyle ekmek kızarmaya başlayınca içinde mendille tutabiliyorsun. Şöyle yandı çok ısındı filan değince mendille de tutamıyorsun daha kalın bir bezle tutman gerekiyor. İman da arttıkça kişinin Allah'a yakın olma mücadelesi arttıkça şeytanın elindeki silahlardan biri olan vesvese oranı da yükselir. Sahabi bile olsan sonuç budur.

Bir sahabi Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme gelmiş, demiş ki "Ya Resûlullah, Allah hakkında öyle şeyler geliyor ki aklıma Allah hakkında öyle şeyler geliyor ki şimdi burada senin önünde onu konuşmaktansa yani aklıma böyle geldi Ya Resûlullah demektense göklerden aşağı atsa beni Allah daha iyidir. O kadar kötü şeyler düşünüyorum. Çok kötü şeyler aklıma geliyor" demiş sahabi. Ki pek çok Müslümanın gündemindedir bu. İşte Allah hakkında hâşâ cinsel şeyler düşünmek, peygamberin hanımları hakkına ileri geri şeyler düşünmek elekler hakkında düşünmek çok daha basit bir misal mesela insanın kendi annesi babası hakkında cinsel vs. müstehcen şeyler düşünmek, kendi kız kardeşi hakkında abisi hakkında eğri büğrü şeyler düşünmek yeri gelir bunu rüyada görmek, bunlar en baştaki cümleye dönüyoruz insanın kaderidir bu. İşte bunlardan biri sahabinin başına gelmiş, "ya Resûlullah" demiş. "Ben Allah hakkında öyle şeyler düşünüyorum ki gökten beni aşağı atsa Allah razıyım yeter ki onu düşünmeyi bir daha." Buyurmuş ki sallallahu aleyhi ve sellem; "gerçekten mi, gerçekten mi?" Gerçekten Ya Resûlullah" demiş. "Eh işte iman bu" buyurmuş. İman bu. Çünkü şeytan seni en üst voltajda helak etmek istiyor, sen güçlü düşmanısın şeytanın. İmanın yükselmek durumunda. Her gün, her sabah namazında her öğle namazında sen bir puan yükseliyorsun. Senin amperin yükseliyor. E şeytan seni sokaktaki müstehcen bir sahneyle uğraştıramayacağını anladı. Eşinle kavga ettiremeyeceğini anladı. Seni elini on defa yıka kirlendi aa musluğa tuttun bir daha yıka, e musluk kirliydi önce musluğu yıkayacaktın. Önce musluğu yıka sonra bir daha elini yıka, kurulanırken de havlu kirliydi bir daha yıka. Senin lavaboda geçiştirilecek kadar basit çapta olmadığını anladığı an lavaboyu bıraktırır. "Allah'ın madem karısı yok hizmetlerini kim gördürüyor" der, hâşâ, hâşâ. Tövbe tövbe böyle şey aklına nasıl gelir derken, Cebrail erkek mi peki? Madem kanadı var kıza benziyor olması lazım.

Üst kademededen imha projesi bu. Bu pozisyonda gülmeyi gerektiren bir şey yok. Başına gelmediyse şükret, başına geldiyse ibret et. Ne yapacağız? Kaynağına bileceğiz bu gelişmelerin. Burada şeytan devrede. Çok aktif bir şekilde devrede şeytan. İnsanların evlerindeki mesela çöp biriktirme vesvesesi, lazım olur atma. Hakikaten lazım olur mesela insana eski bir bıçak kesmiyor artık lazım olur teneke açarken kullanırsın mesela. Lazım olur. Ama sokaktan aldığın hurda bir teneke ne lazım bakıyorsun ev hurdacı, ihtiyarların çatı katları hurda dükkânı aradığın her şey var. İstiklal Harbi'nden kalma kimlik kartları müzeye versen müze almaz, çöpe atsan çöpçü almaz plastik diyelim. Duruyor lazım olur, hastalık. Vesvese hastalığı. Ama vesveseyi sadece hurda saklamakta göremeyiz. Otuz beş yaşında delikanlı oğlunun beş yaşındaki kabahatini saklamak da vesvese hastalığıdır. O da hurdacılık. O da çöpçü dükkânı. Kırk yaşında oğlu var, oğlunun sünnet düğününde mübarek dede anlatıyor "bir kere seni kucağıma almıştım iki yaşındaydın işemiştin kucağıma ha" diyor. Adamın oğlunun düğünü var, ona dedenin maşallah ne tarih adamı be bulunmaz böyle tarih bilgini. Çocuğun

bak işediğini hatırlıyor. Hatırlayacak bir şey kalmadı mı bu dünyada? Hatırlıyor, neden hatırlıyor? Vesvese, hastalık. O düğün gününde o neşeyi nasıl harap edecek şeytan? Bu şekilde harap edecek.

Kardeşler,

Elbette vesvese hastalığına yakalananlar kendilerini normal kabul ediyorlar. Onlara "gel seni iyileştirelim" dediğinde ters ters bakıyor. "Siz gidin tedavi edin" diyor, "pis herifler üstünüzü başınızı kirli tutuyorsunuz" diyor. "On beş dakikada abdest aldın senin namazın olmaz" diyor. E ne kadarda alacaktı? En az iki saat. Ömrün ya seccadede, ya lavaboda geçecek. Ona göre normal olan o zaten. Dolayısıyla vesvese, kolu kırılan bir çocuğun oynarken kolu kırılan bir çocuğu doktora götürüp alçıya aldırıldığı gibi iki günde sonuçlandırılabilir bir hastalık değildir. Vesvese, uzun süreli, müzmin, inatçı bir hastalıktır. Müslüman olmak veya olmamak vesveseye yakalanmak için bir engel değil. Kadın olmak veya erkek olmak değişmez. Burada biraz önceki ifademize tekrar dönüyorum hastalık olmasına kökeni hastalıktır. Onun ilerleyen merhaleleri şeytanidir. Dolayısıyla vesvesede üç şey vardır.

Bir Müslüman vesveseye yakalandığında üç şey yapacak. Birincisi; acilen doktora psikiyatrye gidecek çok acilen. Hissedilir edilmez gidilecek veya götürülecek. Umumen yirmi yaş civarında ortaya çıktığı için bu hastalık ben gitmiyorum diye inat edebileceği zamanına rastlıyor bu insanların. "Ben gitmem doktora siz gidin ben de bir şey yok" diyebilir. Biraz sonra anlatacağım. Anne babanın, öğretmenin vazifesi zaten burada ortaya çıkacak. "Git bakkaldan ekmek getir" der gibi "git doktora, psikiyatrye iyi ol gel" denmez böyle bir hastaya. Tehlikeli bir hasta. Doktora gidiyorum diye çıkıp "bunlar benim kıymetimi bilmediler ya bunlar düşman herhalde, beni öldürmek için zehirletmeye gönderdiler" diye yürüyerek Ağrı'ya kadar gidebilir. Deli değil ama aklını kullanamıyor. Çünkü salıncakta. İlerledikçe ağacı yakaladım zannediyor, geri geliyor, yakalayamadım, bir daha geliyor. Şeytan sallıyor. Okuyacağız, kendisi okuyacak, hastanın yakınları okuyacaklar. Fatıha suresi, Ayete'l Kürsi, İhlâsı Şerif, Felak ve Nas sureleri yüzde yüz Allah'ın izniyle şifadır. Abdestli veya abdestsiz, hastaya bunları okuyacağız.

Bu arada kardeşler, bir hatırlatmanın faydası var. Biz mü'min olarak, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabından gördüğümüz Müslümanlığımızda tekrar ediyorum, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabından gördüğümüz Müslümanlıkta hastayı okumak diye bir şey vardır. Bu okumak, hastanın fiziksel boyutu olan kolu kırılmak vb. gibi doktorun elle tutup gördüğü mikroskoba koyup ilaçla tedavi, antibiyotikle tedavi edebildiği bir hastalıksa okumamız hastanın moraline destek olması işine yarar. Hastalığı ucuz atlatır. Vesvese gibi elle tutulur, gözle görülmez hastalıklarda ise asıl ilaç budur zaten. Diğer tıbbın önümüze koymuş olduğu Allah'ın nimeti olarak önümüzde bulunan ilaçlar ikinci derecedir. Çünkü vesvesede tıbbın da şu andaki tespiti: tedavi hastaya bağlıdır. Hasta bunu kabullenecek, diyor. Yahu hasta kabullense zaten elini yirmi defa yıkamaz herhalde.

Çocuğunu çamaşır suyuyla yıkar mı bir kadın? Yıkar tabi. Temizlenmiyor bir türlü. Sabun gitmedi üstünden. Çamaşır suyuyla yıkar. Ee anne yapar mı bunu? Vesveseli ise yapar. Normal anne yapmaz. Vesveseli anne yapar. Bir eve misafir geliyor, her gelen misafirden sonra lavaboya gidiyor. Bunun eli necis, burnuna tutmuştur bu eliyle diyor, şimdi benimle tokalaştı diyor. Öbür misafir geliyor, bir daha lavaboya gidiyor. On misafir on lavabo. Ee bunu bilerek yapmaz bir insan. Ee deli değil. Ee bu bir yönlendirilmiş ajan değil. Ama salıncakta. O zaman salıncağı sallayan haini Allah'ın durdurması lazım. Bunun için de dua. Dua okumak ve başkasına okutmak vardır. Ama dinimizde

duadan geçinmek yoktur. Dua edebiyatı yoktur. Dua sahtekârlığı yoktur. Ağzı sigaralının okuyacağı dua çeşidi yoktur, yoktur. Çünkü dua Allah'ı zikirdir ve bin bir hastalık barındıran nikotin kokulu ağızdan şifa olan ayet çıkmaz. Okuma çıkar. Hastalık için dua kendin etmek vardır, Fatiha suresini okumak vardır, Ayete'l Kürsi ölü diriltir sahibini bulsa. Okuyanını bulsa ölü diriltir bir şifa kaynağıdır. Felak-Nas suresini çocuklara kundaktayken bile okumak lazım. Anneleri babaları her gün okumaları lazım, yatarken okutmaları lazım, vesveseli hastaya gözü önünde veya arkasından sürekli okuyup üfleme lazım. İçtiği çayına Fatiha okuyup üflemede fayda var. Ama hasta okuyan durumuna gelince bu okuyan okuduğu şeyin adamı olması lazım. Bir misal olsun diye sadece zikredeceğim, örnekleme yapmak istemiyorum:

“Bir adam bir yerde bir akrep sokan birisini görmüş: “merak etmeyin ben onu iyi ederim” demiş. Oturmuş, Fatiha'yı okumaya başlamış. Fatiha'yı okuyor üflüyor, Fatiha'yı okuyor üflüyor derken akrep sokmuş adamı adam gidiyor ama. Hastanın sahipleri demiş: “yahu kardeşim hani okuyunca sen iyi olacaktı” demiş. Okuyorsun daha fena oluyor bu adam. “Yahu” demiş “ben Ömer bin Hattab'ı gördüm. Ashabı kiramdan Ömer bin Hattab'ı gördüm. Böyle bir akrep sokan adama Fatiha okudu, Fatiha'da sonra kalktı adam, okuyorum kalkmıyor bu adam” diyor, “okuyorum kalkmıyor”. Hastanın sahibi demiş: “kardeşim Fatiha burada ama Ömer yok” demiş, “Ömer yok”.”

Öyle her hacı teyze okudu, her hoca okudu o zaman doktorları aç bırakırız biz, her okuduğun kalktı bir de mezarlıkta oku da nüfusumuz çoğalsın, geri gelsin ölüler. Öyle oynamak yok dinimizde. Bir kere okuduğu Kur'an'la hastayı ayağı kaldıracak, hastanın iyileşmesine vesile olacak adam, o Kur'an ayetlerini okurken, kendisi bedeni orada, ruhu başka yerlerde olması lazım. Bir yerlerden o şifayı bize taşıyacak. Hem gözü televizyonda haberleri kaçırmıyor, bir yandan da okuyor çocuğu. Göz haberleri izliyor, ağız da o çocuğu iyileştiriyor. Kendi kendimizi aldatmış oluruz. Abdestsiz namaz kılmak gibi şeyler bunlar. Okumak ve hastaya başkasına okumak vardır, bununla oynamak yoktur ama. Bu nedenle tıbbi görevlerimizi iyice yerine getirdiğimize inanacağız. Sürekli oturup bu hastalığa müptela olan kardeşimizi okuyacağız, kendisinin okuması için gayret edeceğiz. Ancak anneler babalar olarak bir şeyi unutmayacağız:

Tıbbın tespitlerine göre bu vesvese hastalığının yani şu şeytanın salınacağına insanı oturtma hastalığının temelinde genetik sorunlardan çok anne baba titizliği yatıyor. Hişt hişt hişt, bırak, höt sürekli kırmızı çizgiler evde. Hişt, höt. Yani bir çocuk kendi evinde bile rahatça bardak kırarmıyorsa o ev askeri bir evdir. O ev, vesveseye yatırım yapan bir evdir. Çocuk evinde rahat tabak kırabilmelidir. Kırdığı tabaktan sonra da uluslararası mahkemeler kurulmamalıdır. Ama çocuğun tabak kırma medeniyet zannetmemesi için de öbür gün ikinci bir tabak getirmeden: “yavrum tabak dün kırıldığı için şimdi çorbanın üzerine koyacağız bu pilavı” deyip eğitimle terbiye etmektir esas olan. “Bu kaçınıcı tabak diye noterden belgeler getirip, eski kırıldığı tabakların fotoğraflar, o arada annesinin ayağını batan kırıkların görüntüleri, aha ananın ayağındaki yaralar daha işte senin porselenden olmuştu, tutanaklar” bütün bunlar, ileride her şeyi pipirik düşünen bir kadın üretmek demektir.

Kocasıyla tokalaşmaya korkan, kocasının oturduğu yere oturunca mikrop bulaşacağını zanneden kadın, daha önce annesinin: “buraya oturma daha önce misafirler oturmuştu, dur silelim orayı, silelim orayı”. Mesela en basit misal kardeşler, bu çağın adamın olmadığı için rahat konuşuyorum. Misafir tuvalete gittikten sonra bir çocuğun o tuvalete gideceğini kabul edin. Olur mu? Anne girecek, tuvalet tertemiz yapılacak, belediyeden sağlık raporu alınacak uygundur diye. Ondan sonra çocuklar o tuvalete girecek. Benim bildiğim tuvalet kirletmek için zaten. Çocuğuyla beraber

yolculuğa çıkmayan anne baba gördüm. Niye sorduğumda: “ee tuvalete nasıl gideceğiz?” diyor. Allah Allah. Yani yolculukta muhakkak tuvalete gidilmesi gerekecek, dezenfekteye vakit bırakmıyor otobüs firması, belediyeyi çağırıp temizlik yaptırıyor, tuvalete gidemeyeceği için de yolculuk yapmıyor. Hayat böyle çekilmez ki.

Sahih olmayan bir bilgi nakledeyim ama bilgi olarak hadis:

“Sahabiler bir yere gidiyorlar, gölet gibi bir yerden abdest alacaklar, köy Müslüman köyü değil, müşriklerin köyü. Sahabiden biri diyor ki: “bu adamlar burayı kirletmiş olabilirler, abdest almayın buradan” diyor, öbür sahabi de diyor ki: “gözünde bir şey görüyor musun burada, görmüyorsun niye pis kabul ediyorsun ki burayı” diyor. “Bunlar müşrik değil mi, müşrik bunlar her şeyi yapar” diyor abdest almıyor teyemmüm ediyor. Mesele Efendimiz’e intikal ettiğinde: “temizliğine aykırı bir şey gördünüz mü suda” diyor. “Görmedik ya Resûlullah” diyor. “İnceltmeyin bu kadar” diyor, “inceltmeyin”.”

Şimdi bakınız, nükleer tıpta tedavi gören bir hasta mesela doktor uyarıyor “bunun tuvaletine bir gün gitmesin kimse” diyor. Sağlık sorunu bu. Ama halası misafir gelmiş eve abdest almış kadıncağz tuvalette onun gitmesi bekleniyor arkadan temizlik kampanyası başlatılacak. Hala yetmiş yaşında bir teyze nükleer hala olsa ne olacak, normal hala olsa ne olacak. Olsun olsun, olsun çocuklara bir şey bulaşır. O çocuk bulaşık bir çocuk aslında. Anneden bulaşıklığı almış zaten. Kirliliğe pirim verdirmiyorum ben şimdi. Yani burada aman herkes pis olsun, diyecek halimiz yok. “Tualete terliksiz girelim” demiyorum ama terliği başkası giydi diye mesela; tuvaletlerde misafire ayrı terlik, babaya anneye ayrı terlik, çocuklara ayrı terlik, terlik haneye dönüyor tuvalet. Neden? Herkesinki ayrı olacak. Bu kadar iğrenmek iğrenilecek olmak demektir. Bu bir hastalığa yatırımdır.

Bu anne baba nasıl sigara içtiği için kanserojen bir madde taşıyor da sonra doğumla beraber çocuğuna bulaştırdığı için bunu kıyamet günü mesul olacak, bu şekilde gereksiz titizlikler, abartılarla hayatı çocuklara zehir edenler, misafirlik kabul etmiyor, kimseyi evine misafir almıyor. Neden almıyor? “Kış şimdi” diyor. Ee tamam kış. “Onlar gittikten sonra ben koltukları silemem, kurumaz koltuklar kışın” diyor. Yazın alacak, misafir gidince tertemiz fırçalanacak her yer iki gün, namaz yok oruç yok bir şey yok. Büyük temizlik yapılıyor, büyük saldırı, nükleer saldırı oldu ya nükleer saldırıdan sonra kalıntılar temizleniyor, ondan sonra camlar açık bırakılacak sabaha kadar ki koltuklar kurusun. Kuruyunca ikinci misafir seansları başlayacak.

Hayat bu değil kardeşler. Biz ormanlarda keçilerle beraber yatan adamların çocuklarıydık. Keçilerle, ineklerle beraber yattılar, hala Anadolu’da evlerin altı ahırdır, döşemede aralıktır, alttan ineklerin kirli, pis havaları yukarı gelir, kışın ısınma için kullanılır. Ve hastalık nedir de bilmeden gittiler bu dünyadan. Ee şimdi bu kadar temizlikler, Allah nerdeyse herkes maskeyle dolaşacak. Neden? İçimiz endişe dolu. Allah’a itimadımız azalmış. Hastalığı Allah dileyerek vermiyor zaten. Hastalık kendisi ithal geliyor. Zorla geliyor bizim eve. Kul, tedbir alır, normlar dâhilinde yaşar, abartmaz, abartana iltifat etmez. Bu tür bir hastalığa, vesvese hastalığına yakalanan kardeşimize merhametle davranacağız, yardım edeceğiz, bu tip hastaların en büyük sorunu anlaşılmadıklarını, onu anlamayacak geri zekâlıların eline düştüğünü zannetmeleridir. Dolayısıyla onlara anlayışlı davranıldığını hissettirmek lazım. Merdivenden düşmüş bayılmış bir çocuğa davrandığın gibi böyle bir gence böyle bir kıza davranmak lazım.

Özellikle bayanlar bu hususta bu hastalığa benzin döküyorlar, daha çok tutuşsun diye. Bu yanlış bir şeydir. “Sen onu nasıl yaparsın, bu yanlış, şudur budur” diye giriyorlar, ona söylenen psikiyatrye uygun olmayan her söz yani bir mantık üzerine kurulu olmadan söylenen her söz onu biraz daha inatlaştırma anlamına geliyor, “daha fazla inatlaş” diye anlıyor onu o. “Deli misin be, delirdin mi sen, git otur aşağı” denecek yerde evet, dediğinde doğruluk payı olabilir ama düşünmeden yaptın herhalde bir daha bakalım buna de. “O bir yanlış mı yapıyorum bu amcam bana doğru söylüyor” diye düşünsün. “Git be, babanlarda delilik yok, nereden bulaştı sana bu delilik” dedin daha fazla delilik oldu bu. Bilhassa bu tür hastalarla konuşanların dikkat etmesi lazım. Bu hastayı bir kenara kömürlüğe itmek de yanlış, bu hastayı gelen gidenin gündemi haline getirmek de yanlış.

Kardeşler,

Vesvese hastalığı kanser gibi. Küçük boyutu var, ileri boyutu var, ölümcül boyutu var, maazallah intihara sevk eden boyutu var bunun. Pek çok hastayı intihara sevk ediyor. Öldürüyor, niye öldürdün bu adamı diye araştırılıyor, öldürecekti beni diyor. Ee elinde silah yoktu diyor, alacaktı ileride diyor. Gülmeye gerek yok kardeşler, hastalık dedik, Allah muhafaza buyursun, duamızı, silahımızı güçlü yapacağız. Ama gerekli tedbirleri de alacağız.

Kardeşler,

Evlenmeden önce önemli bir nokta olarak bunu tespit edelim, evlenmeden önce psikiyatrik tedavi görece kadar ve doktordan sende bu hastalık yok ilacı bırak artık diye normal rapor almamış insanların evlenmeden önce eşlerine bunu bildirmeleri gerekir ya da eş adaylarına bildirmeleri gerekir. Gerek erkeğin ve gerek kızın psikiyatrik tedavide yıllarca gelgiti olduğu halde bunu gizlemesi halinde bu öğrenildiğinde boşanma nedenidir dinen. Bu ciddi bir ayıptır çünkü özürdür, hiç kimse kimsenin helâdan çıkması için üç saat beklemek zorunda olmadığı bir dünyada yaşıyoruz biz. Evlendik evleneli adam helâ önünde nöbet bekliyor, eşi çıkmıyor helâdan, böyle bir hayat yaşanmaz ki. Evlenmeden önce gündeme getirilmesi gereken hastalıklardan birisidir bu.

Kalıcı hastalıklar, kan üzerinde, hepatit gibi bir evlilikle beraber başkasına bulaşacak hastalıkların belirtilmesi gerektiği gibi “bu hastalıktan tedavi görüyorum” demesi gerektiği gibi vesvesede ileri derecede olanların da hastalığını eş adayına, nişanlısı kimse daha hiç söz kesilirken konuşmaları gerekir, böyle hiçbir şey yokmuş gibi konuşup düğün salonu da tutulduktan sonra: “şey biz size bir şey söyleyecektik, hani çocuğumuz bazen bir ufak tefek bir ilaç kullanıyor”. Şu kadar ki ilaç reçetesiz, yeşil reçetesiz satılmıyor, çok tehlikeli raflarda tutulmuyor ama basit bir ilaç. Günde bir tane alıyor, onu almadı mı babasını öldürecek ama öyle o kadar büyük hastalık. “Ee şey düğünden önce bir söyleyelim dedik”. Bu sahtekârlık, çok yanlış bir hareket bu. Mü’min bu hileyi yapmaz.

Peki, hastalığımız söylemeyi gerektirir bir hastalık mıdır, değil midir bunu nasıl tespit edeceğiz? Tedavi gördüğü doktora soracağız. “Doktor bey” diyeceğiz: “eşini rahatsız edecek oranda mı bu hastalık?” Doktor zaten dosyalarına bakacak: “evet, bu erkeğe, kadına, eşine bildirilmesi gereken bir hastalıktır” diyecek. Peki, doktora gitmiyor, vesvese hastalığı var ama doktora gitmiyor, onunla zaten evlenilmez. Doktora gitmeyi kabul etmemek hastalıkta iyi bir makam sahibi olmak demektir, fena bir pozisyonu yok onun hastalıkta.

Kardeşler,

Her anahtar unuttuğumuzda psikiyatriye gitmemiz gerekmiyor. Ama bir ayda otuz gün evden çıkıyorsun, yirmi dokuz kere anahtarı unuttum diye geri dönmüşsün sen otuzuncuya psikiyatriye git. Eşin, namusu hakkında hiçbir tereddüdün yok, “imanlı kadın” diyorsun ama teyzesi, ablası eve geldi sen sormaya başladın: “ne konuştunuz, çabuk bana anlat bakalım”. “Ee geldi işte filanca meseleyi konuştuk”. “Yok, yok ne vardı konuştüğunuzda? Niye ben yokken geldi ablan he? Niye ben buradayken gitmediler? Hee demek siz karıştırıyorsunuz”. Sen bir psikiyatriste git, ona sor: “ne konuştular evde”. Hastalığımızın yani her şüphelendik, her başımız ağrıdı öldük diye kabul etmek de yanlış, çürüdü gitti hala doktora gitmiyor o da yanlış. Aile hekimine gidilip sorulabilir bu ne düzeyde bu hastalık, belirtiler ifade edilebilir. Bilhassa çocuklarımızın on beş yaşından itibaren bu tür hastalıklara yakalanıp yakalanmadıkları tespit edilir. Uzaktan çocuk tespit edilir iki gün, üç gün, bir hafta hareketleri kontrol edilir. Ondan ayrı doktora gidilip: “bu hastalıktan dolayı size gelmesi gerekir mi çocuğumun” denir doktor: “yok canım bunlar normaldir o yaşta” derse mesele yok. Doktor derse: “getir” götürülür. Çünkü doktor, Allah’ın nimetlerinden bir nimettir, tepilmez.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed. Ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Ve'lhamdülillahi rabbil âlemin.